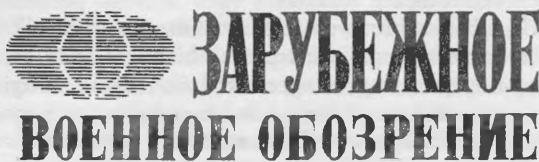

FOLYÓIRATSZEMLE (fordítások)

Az USA fegyveres erői fejlesztésének tervezése

V. Larjonov alezredes

*(Fordítás a „Zarubezsnoje Vojennoje Obozrenyje” című folyóirat
1977/12. számából)*

A világszerte bekövetkezett feszültségcsökkenés ellenére az USA katonapolitikai körei továbbra is a háborús készülődés fokozásának útján haladnak, nagy figyelmet fordítva eközben a fegyveres erők fejlesztésének tervezésével kapcsolatos kérdésekre.

A fegyveres erők fejlesztését szolgáló korszerű vezetési rendszer alapját az USA-ban 1947-ben elfogadott „Nemzetbiztonsági törvény” meghozatalával rakták le, melynek értelmében a haderőnemek korábban létrehozott vezetési szerveit egységes katonai szervezetbe vonták össze, melynek élén a hadügyminiszter áll. A hadügyminisztérium – ahová a haderőnemek tartoznak – létrehozása az első lépést jelentette az amerikai fegyveres erők tervezésével és vezetésével kapcsolatos funkciók központosításának irányában. Az USA hadügyminisztériumának az 50-es években bekövetkezett többszöri átszervezése során a hadügyminiszter és a vezérkari főnökök bizottságának támogatásával még tovább fokozták e funkciók központosítását. Az intézkedések eredményeképpen az USA fegyveres erőinél fennállásuk alatt első ízben hoztak létre egyesített parancsokságokat, készítették tervekkel valamennyi haderőnem közös tevékenységére, továbbá a hadügyminiszter közvetlen ellenőrzése alá helyezték a katonai költségvetés haderőnemek közötti elosztását és összhangba hozták azt a szövetségi kormány politikájával.

Az USA hadügyminisztériumában a tervezési rendszer további fejlesztése az új fegyverrendszerek és a fegyveres erők fejlesztési irányainak kiválasztására vonatkozó döntések meghozatalával kapcsolatos ésszerűbb módszerek kutatásának irányában folyt. Ennek eredményeképpen az Egyesült Államokban a 60-as évek elején kialakult a katonai tervezés rendszere, amelynek sajátossága – a külföldi sajtó megállapítása szerint – az, hogy a fegyveres erők építési irányaira és az azok megvalósításához szükséges pénzügyi eszközök elosztására vonatkozó döntéseket az USA hadügyminisztériumában a fegyveres erők egészére háruló alapvető katonai feladatok figyelembevételével kezdték meghozni. Ez a rendszer az USA hadügyminisztériumában a mai napig is érvényben van.

Az USA fegyveres erői fejlesztésének tervezése a rendszerelemzés és a gazdaságos szemlélet módszerén alapul. A rendszerelemzés lényege az, hogy minden jelenséget a kölcsönösen összefüggő, funkcionálásukat illetően egységes célnak alárendelt elemek összességét magába foglaló bonyolult egészként vizsgálják. A tervezés-rendszerelemzés szemléletével összhangban a fegyveres erők jellemzése céljából bevezetik a „fegyverrendszer” fogalmat.

A „fegyverrendszert” az USA-ban a bizonyos feladatok megoldására alkalmas elemek komplexumaként határozzák meg. Beletartoznak bizonyos fajta harci eszközök (rakéták, bombázó repülőgépek, vagy tengeralattjárók), olyan kisegítő eszközök, amelyek biztosítják a harci eszközre háruló feladat szabályos végrehajtását (híradó-, vezetési, kiszolgáló eszközök). A rendszer szabályos funkcionálásához szükség van a harci eszközöket és a kisegítő rendszereket kiszolgáló személyi állományra. Az amerikai fegyverrendszerek példaként szolgál a „Minuteman” rakétarendszer, a B-52 repülőrendszer, a tengeren települő „Trident” rendszer.

A tervezés feladataihoz mérten minden egyes fegyverrendszer fejlesztésre kerül. A rendszer fejlesztési folyamata – létrehozásától a fegyverzetből való törlésig – az USA-ban az „eleven ciklus” elnevezést kapta. A ciklus négy szakaszt, vagy fázist foglal magába: a rendszer alapvető koncepciójának megfogalmazását, létrehozási lehetőségének és célszerűségének indoklását, a kidolgozását és gyártását, az üzemeltetését. Az „eleven ciklus” ilyen felosztása tükrözi azon döntések sorrendjét a rendszer létrehozásakor, melyeket a tervezés során figyelembe vesznek.

A gazdaságos szemlélet lényege az, hogy a fegyveres erők fejlesztése termelési folyamatként vizsgálendő, amely a ráfordított készletek és a kapott eredmények arányát képező „költség/hatékonyság” kritérium alapján optimalizálható. Így például, a költségek mutatójaként a fegyverrendszer (vagy harci egység) teljes költsége szolgál, amely magába foglalja a fegyverrendszer kifejlesztésével, előállításával és üzemeltetésével kapcsolatos, a rendszer „eleven ciklusának” egész ideje alatt eszközölt közvetlen és közvetett kiadásokat. A végeredmény a fegyverrendszerek és a harci egységek harci hatékonyságával állapítható meg.

A gazdaságos szemlélet lehetővé teszi a fegyveres erők és a fegyverzet létrehozásával kapcsolatos tevékenység minőségileg különböző fajtáinak azonos mennyiségi mutatókban történő kifejezését, s ezáltal biztosítja a fegyveres erők fejlesztésre irányuló tevékenység optimális variációinak kiválasztásához szükséges alapot. A vezetés mennyiségi információval történő ellátását, amely segítséget nyújt a hozandó, különböző változatú döntések gazdasági következményeinek felbecsülésében, az amerikai szakemberek úgy tekintik, mint a fegyveres erők fejlesztése tervezési folyamatának nélkülözhetetlen elemét – különösen béke idején.

Katonai téren a gazdaságos és a rendszerelemző szemlélet tételeinek együttes fejlesztése az USA-ban a fegyveres erők fejlesztési kérdéseivel kapcsolatos előkészítés és döntéshozatal sajátos mechanizmusának kialakulásához vezetett, amely a „költségvetés tervezése – programozása – kidolgozása” elnevezést kapta, és lehetővé teszi a hadügyminiszter számára hogy mind egészében véve ellenőrizze az USA egész fegyveres erőinek, mind pedig az egyes haderőnemeknek terveit, programjait és költségvetéseit. A költségvetés tervezési – programozási – kidolgozási rendszerében a fegyveres erők fejlesztésének tervezése három, kölcsönösen összefüggő fázisból álló folyamatnak: a tulajdonképpeni tervezésnek vagy stratégiai tervezésnek; a programozásnak; a költségvetés kidolgozásának tekinthető. Az USA-ban elfogadott álláspontnak megfelelően a *stratégiai tervezés* az ország

fegyveres erők előtt álló és az állami érdekből eredő fő katonai célok megfogalmazásában, a fegyveres erők harci alkalmazási módjainak, valamint a fegyveres erők e célok eléréséhez szükséges összetételének meghatározásában foglalható össze. Az USA-ban a stratégiai tervezés Nemzetbiztonsági Tanács által ötéves időszakokra előírt, az egész államot érintő katonapolitikai célok meghatározásával kezdődik, amelyeket a Nemzetbiztonsági Tanács általános formában „A nemzetbiztonság politika alapjai” című, évenként készítendő (vagy korrigálandó) okmányában rögzít. E célok konkrét ismertetése az elnök (úgynevezett „nemzetbiztonsági” kérdésekkel kapcsolatos memorandumaiban) direktíváiban történik és azokat továbbítják a hadügyminisztériumhoz, illetve a vezérkari főnökök bizottságához.

Az USA-ban a stratégiai tervezés állandó, egész éven át tartó folyamat, amelyben a fegyveres erők valamennyi tervezéssel foglalkozó szerve érdekelt. Az USA fegyveres erőinél képletesen három tervezési szint különböztethető meg: a vezérkari főnökök bizottsága (egyesített tervezés), a hadügyminiszter apparátusa és a haderőnemek. A fegyveres erők méretében a főszerepet egészében véve a vezérkari főnökök bizottsága által megvalósítandó egyesített tervezés játssza.

A vezérkari főnökök bizottsága – a külföldi sajtó közlése szerint – évenként az alábbi négy irányadó (úgynevezett „egyesített”) dokumentumot dolgozza ki: „Felderítő értékelés”, „Hosszútávú stratégiai elemzés”, „Hadászati feladatok terve” és „Stratégiai lehetőségek terve”, melyek közül a fegyveres erők fejlesztése tervezése különböző szakaszainak szempontjából a „Hadászati feladatok terve” c. okmány a meghatározó. Ezt az okmányt a vezérkari főnökök bizottsága a haderőnemek katonai tervezéssel foglalkozó szerveinek segítségével készíti el és az három kötetből áll.

A terv első kötete a katonai-stratégiai helyzet és az amerikai fegyveres erők esetleges alkalmazási koncepcióinak elemzését tartalmazza mintegy 10 éves időszakra, a valószínű ellenség figyelembevételével. A második kötet az USA katonapolitikai céljainak eléréséhez szükséges erők szintjét határozza meg erre az időszakra. A harmadik kötet az USA szövetségeseinek katonai potenciálját értékeli. A „Hadászati feladatok terve” egészében véve ajánlásokat tesz a fegyveres erők létszámának és összetételének kérdéseire, az egyesített és a különleges parancsnokságok felállítására, a mozgósításra, a hadászati szállításokra, a tudományos kutatásokra, a fegyverzet kifejlesztésére, a fegyveres erők hadtápbiztosítására, más államoknak nyújtandó katonai segítségre vonatkozóan. Tartalmazza továbbá a hadigazdasági értékeléseket, és általános vonásokban számításba veszi az USA állami költségvetése által megszabott pénzügyi korlátozásokat. A „hadászati feladatok terve” csupán ajánló jellegű és az USA katonai vezetésére számára fő irányként szolgál a tervezési folyamat következő fázisaiban a fegyveres erők fejlesztési irányairól szóló konkrét döntések meghozatalához. Ezért a „Hadászati feladatok tervébe” foglalt ajánlások közül nem feltétlenül mind realizálódik a későbbiekben.

A fegyveres erők fejlesztési perspektíváinak meghatározása terén nagy jelentőséggel bír a „Hosszútávú stratégiai elemzés” is, amely a várható hadászati helyzet és a fegyverzet 10–15 év alatti általános fejlesztési irányainak értékelését tartalmazza. Ez az okmány a távoli jövőben szükséges fegyverzet létrehozása céljából folyó katonai kutatások tervezési irányainak megválasztása szempontjából alapvetőnek bizonyul.

A hadügyminiszter apparátusában a stratégiai tervezés mindenekelőtt a ve-

zérkari főnökök bizottságának a „Hadászati feladatok tervébe” foglalt ajánlásai elemző értéklésére (a költség/hatékonyág kritérium alapján), továbbá a szárazföldi csapatok, a légierő és a haditengerészeti erők vonatkozásában a hozzávetőleges erőösszetételre vonatkozó megfelelő irányadó utasítások kimunkálására szorítkozik. Ezek az utasítások, amelyeket a hadügyminiszter a haderőnemekhez megküld, alapul szolgálnak a haderőnemek érvényes fejlesztési programjaiban eszközrendő hivatalos módosítások kidolgozására.

A stratégiai tervezés a haderőnemeknél a vezérkari főnökök bizottsága által végzendő egyesített tervezésnek van alárendelve. Az alapvető stratégiai tervezés az adott haderőnemnek az USA általános katonapolitikai céljai elérésében játszott szerepéről és helyéről kialakult elgondolásokon alapszik. Eredményeit az egyesített stratégiai tervezésben történő figyelembevétel céljából felterjesztik a vezérkari főnökök bizottságához. A haderőnemek stratégiai tervét ezután a vezérkari főnökök bizottsága és a hadügyminiszter irányadó utasításainak figyelembevételével helyesbitik. A stratégiai tervezés, ilymódon az egyik vagy másik haderőnem erő- és eszközszükségletének a felépítésükkel kapcsolatos feladatokkal való következetes összehangolásának folyamatát képezi.

A *programozás* – a stratégiai tervezés szakaszában körvonalazott feladatok ésszerű végrehajtási útjai meghatározásának folyamatát képezi. Lényege a fegyveres erők minden egyes fejlesztési iránya várható eredményeinek összefüggésbe hozása a realizáláshoz szükséges kiadásokkal. A programozási fázis eredménye – a hadügyminisztérium ötéves programjának kimunkálása.

Az ötéves program – olyan okmány, amely tartalmazza a fegyveres erők építésére vonatkozó, tartalmilag és határidőben megállapított intézkedések felsorolását. A program az USA fegyveres erők építésének minden irányára vonatkozó, programelemeknek nevezett, számos önálló program összességéből áll. A program okmányszerűleg az erők összetételéről és a fegyverzetéről, azok létrehozásának határidejéről és költségeiről szóló adatokat tartalmazó, több ezer szabványtáblázat formájában készül.

A programozási fázis – miután a stratégiai tervek és a realizálásukhoz rendelkezésre álló pénzügyi eszközök közötti kapcsolat létrejött – az USA fegyveres erői fejlesztésének tervezésével kapcsolatban egész folyamat legfontosabb láncszemét képezi. A programozás feladata az, hogy konkretizálja a fegyveres erők építése vonalán a hadügyminisztérium által folytatandó sokféle tevékenységet, majd pedig rendeltetésük szerint meghatározott programelemekbe csoportosítsák azokat. A programra legjellemzőbb változatban minden egyes ilyen elem valamely fegyverzetfajta létrehozásával és a hozzá tartozó biztosítórendszerek, felszerelés és személyi állomány kialakításával kapcsolatos hasonló tevékenységfajtákat egyesíti magában, amelyek hatékonysága összefüggésbe hozható az USA nemzetbiztonsági céljaival. Programelemként többnyire a fegyverrendszerek, vagy a biztosítórendszerek létrehozásának programjait jelölik ki. Az ötéves programban ilyen elemekként választhatók a harcász egységek és magasabbegységek létrehozásának, bizonyos tevékenységfajták összességének („megfigyelés és megelőzés”, „a hajózá állomány kiképzése” stb.) programjai, valamint az önálló témakörökben, vagy a minden irányban folyó tudományos-kutató és kísérleti-tervezési munkák programjai.

Az ötéves programban szereplő programelemek mennyiségileg két mutatócsoporttal – anyagi és pénzügyi – jellemezhetők. Ott, ahol ez lehetséges, anyagi mutatóként szolgálnak az olyan mennyiségi értékek, mint a harcász rakéták, re-

pülőgépek, hadihajók, hadosztályok, repülőszázadok száma és egyebek. Azok a programelemek azonban, amelyek bizonyos tevékenységfajtákat, vagy a tudományos kutatások tervezését tartalmazzák, mennyiségileg csupán a pénzügyi kiadások kategóriájában jutnak kifejezésre. A programelemekkel kapcsolatos kiadásokat a programban az egész programidőszakban évekre felosztott összköltség formájában értékelik.

Ennek kapcsán, mielőtt döntenének, a fegyverrendszerek teljes volumenű előállításának megkezdéséről, az USA katonai vezetésének véleménye szerint idejekorán fel kell becsülni a teljes program realizálására szükséges valószínű kiadásokat. Azon kívül, a költségeknek a programelemek fő végrehajtási szakaszaiként történő elosztása céljából a programelemekkénti összköltség három – kutatás és kidolgozás, létrehozás és üzemeltetés – kategóriára oszlik. Ahhoz, hogy a továbbiakban a programmal kapcsolatos kiadásokat átszámítsák a katonai költségvetés pontjainak mutatóira, a programelemekre vonatkozó költségkategóriákat összhangba hozzák a költségvetési kategóriákkal, vagyis felosztják a költségvetés megfelelő tételei szerint.

A programelemek a hadügyminisztérium ötéves programjának fő „blokkját”, s ugyanakkor a fegyveres erők fejlesztési tervezésének legalsó szintjét is képezik, ami személy szerint a hadügyminiszter döntését igényli. Az USA hadügyminisztériumának ötéves programja több mint 1000 olyan elemet tartalmaz, amelyeket a hadügyminisztériumnak a fegyveres erők építése terén adott fő feladataival történő összhangba hozása céljából az ötéves program fő programjainak nevezett, meghatározott csoportokba gyűjtöttek össze. Az ilyen egyesítést a feladatok, vagy az egyes programok közötti céljainak elve alapján valósítják meg. A fő programok rendeltetés szerinti kidolgozása érdekében fejezetek és alfejezetek formájában hierarchikus programelem-csoportokat jelölnek ki, amelyeket olykor első és másodrendű alprogramnak is neveznek.

Az utóbbi években a hadügyminisztérium ötéves programja 10 fő programot (1. sz. ábra) foglal magába: 1. – „Hadászati erők”, 2. – „Általános rendeltetésű erők”, 3. – „Katonai felderítés és híradás”, 4. – „A csapatok légi és tengeri úton történő szállítására szolgáló erők”, 5. – „A nemzeti gárda erői és tartalékok”, 6. – „Tudományos-kutató és kísérleti-tervező munkák”, 7. – „Anyagi-technikai biztosítás”, 8. – „Kiképzés, egészségügyi biztosítás és a személyi állomány általános biztosításának egyéb fajtái”, 9. – „Adminisztrációs-irányító tevékenység”, 10. – „Más államoknak nyújtandó katonai segítség”. Ezek mintegy 50 elsőrendű fontosságú alprogramra oszthatók.

Az első hat főprogram, jöhetnek nem egyenértékű, kölcsönösen összefüggésben áll a fő feladatokkal. A többi a kiegészítő tevékenység különféle formáit foglalja magába. A fő programok közül a legfontosabb az első kettő – a „Hadászati erők” és az „Általános rendeltetésű erők”, amelyek egészében véve tükrözik az USA általános háborúra és korlátozott háborúkra történő felkészülésének feladatait, valamint a jövő követelményeinek megfelelő fegyveres erők kiképzésének feladatát megoldó – „Kutatások – és kidolgozások” c. – 6. program.

A „Hadászati erők” fő program három fejezetet foglal magába: „Támadó erők”, „Védelmi erők” és „Polgári védelem”. Ezekbe a következő alfejezetek tartoznak: „Légierő”, „Szárzaföldi és hajófedélzeti rakétaerők”, „Hadművelési vezetési és híradóeszközök” (támadó erők); „Légierő”, „Rakétaerők”, „Hadművelési vezetési és híradóeszközök”, „Figyelő és riasztási rendszer” (védelmi erők), „Riasztás”, „Intézkedések rendkívüli helyzetben”, „Általános biztosítás”

(polgári védelem). Az első fő programban programelemekként többek között kijelölték a „Titan-2”, a „Minuteman-2” interkontinentális ballisztikus rakétaszázadokat, a „Minuteman-2” interkontinentális ballisztikus rakétairányító rendszert, a B-52, FB-111 típusú repülőgép-századokat, a „SRAM” rakétákat, szárnyas rakétákat, a „Safeguard” rakétaelhárító rendszert, a „BMEWS” rendszert és egyebeket. Az első fő programban összesen mintegy 100 programelemet számlálnak.

Az „Általános rendeltetésű erők” fő programja az agressziós korlátozott háborúk folytatására és az általános háborúban a hadszíntereken folyó hadműveletekben való részvételre szánt erőket öleli fel. Ez a program haderőnemek szerint készül és olyan fejezeteket tartalmaz, mint az „Egyesített parancsnokságok”, „Haditengerészeti erők”, „Katonai légierők” stb.

A „Kutatások és kidolgozások” c. hatodik fő program minden olyan tudományos-kutató és kísérleti-tervező munkát magába foglal, amely közvetlenül nem tartozik más programok elemei közé. Az USA hadügyminisztériumában elfogadott kutatási és fejlesztési osztályozásnak megfelelően fejezetekbe csoportosított fő programok programelemei a következők: kutatások, kutató-, kísérleti- és kísérleti-szerkesztési kidolgozások. A tudományos-kutató és kísérleti-tervező munkák ilyen felosztása tükrözi végrehajtásuk sorrendjét az új amerikai fegyverrendszerek kidolgozása során.

Az USA hadügyminisztériumának tudományos-kutató és kísérleti-tervező munkáinak osztályozásában még egy munkafajta szerepel – a meglévő rendszerek fejlesztése és korszerűsítése. Azok a programelemek azonban, amelyeket ehhez a munkafajtaához sorolnak, nem tartoznak a 6. fő programba, hanem a többi fő program szerint azon fegyvertípusoké, amelyek megfelelően oszthatók el őket, amelynek fejlesztésére irányulnak. Így például, a meglévő „Minuteman” rakéták új fejrészeinek létrehozásával kapcsolatos tudományos-kutató és kísérleti-tervezési munkák a „Hadászati erők” fő programba, a hadosztályok fegyverzetében rendszeresített harckocsi korszerűsítésével kapcsolatos tudományos-kutató és kísérleti-tervezési munkák pedig az „Általános rendeltetésű erők” fő programjába tartoznak stb.

Ily módon a hadügyminisztérium ötéves programja – mint a külföldi sajtó megállapítja – a különböző feladatok megoldására szánt erők közötti, valamint a meglévő erők harcászati felkészülésének fenntartása és a további fejlesztésüket biztosító tudományos kutatások közötti kiegyensúlyozott erőelosztás céljával szolgál. A hadügyminisztérium ötéves programjának pontosítására évenként kerül sor és a hadügyminiszter általi jóváhagyás után valamennyi haderőnem és az USA katonai vezetése különböző főnökségeinek tervezéssel foglalkozó szervei számára kötelező irányadó okmányként szolgál.

A költségvetés kidolgozása a tervezési ciklus befejező fázisát képezi, melynek során véglegesen meghatározzák a fegyveres erők számára kijelölt erőforrások mértékét és struktúráját, továbbá megvalósítják azok fő programok, haderőnemek és célrendeltetés szerinti kiegyensúlyozott elosztását. Az USA katonai vezetése úgy véli, hogy ez az elv lehetővé teszi számára a katonai célokra kijelölt erőforrások elosztásának minden oldalú elemzését és felhasználásuk teljesebb ellenőrzését.

A költségvetést egy évre dolgozzák ki, azt a kongresszus hagyja jóvá és az a stratégiai tervezés és programozás okmányaitól – amelyek csak a katonai harószágok körében érvényesek – eltérően törvényerőre emelkedik. Az USA vezetése a katonai költségvetést a fegyveres erők fejlesztésének irányítási és ellenőrzési eszközéül tekinti. A költségvetés ellenőrző-irányító funkciója abban nyilvánul

meg, hogy az eszközök kiutalása révén az USA kongresszusa és a felső katonapolitikai vezetése ellenőrzi az amerikai fegyveres erők építésével foglalkozó katonai hatóságok tevékenységét (míg a programozás szakaszában hozott döntések nem bírnak törvényerővel, és csupán ajánló jelleget öltenek.). A költségvetéssel kapcsolatos határozatok elfogadásával vagy támogatásával az USA kongresszusa irányítja a fegyverrendszerek bizonyos programjainak végrehajtását, mivel a fejlesztésük és előállításuk (beszerzésük) finanszírozásáról szóló döntéseket önállóan hozzák meg.

Az USA-ban a fegyveres erők fejlesztésének tervezése állandó, évenként megújuló folyamat. A költségvetés tervezési, programozási és kidolgozási rendszerének munkaciklusa a Nemzetbiztonsági Tanács által készítendő „Nemzetbiztonsági politika alapjai” című irányadó okmány kidolgozásával kezdődik és akkor ér véget, amikor az elnök által jóváhagyott költségvetés-tervezetet átadják a kongresszusnak, ez mintegy másfél évet vesz igénybe. Így például az a tervezési ciklus, amely az 1976/77. pénzügyi év (kezdeté 1976. október 1-én) katonai költségvetés-tervezetének kidolgozásánál ért véget, 1974 második felében vette kezdetét. Ennek megfelelően 1975 második félévében indították be a másik tervezési ciklust, amely 1977 elején az 1977/78. pénzügyi év katonai költségvetés-tervezetének kidolgozásával ért véget stb. A költségvetési-programozási-kidolgozási rendszerének munkaciklusával kapcsolatos általános elképzelést a 2. sz. ábrán látható vázlatos séma tartalmazza, jóllehet a rendezvények végrehajtásának konkrét időpontjai évről-évre módosulhatnak.

A katonai előkészületek tervezésének az USA hadügyminisztériumában használatos rendszere mind jobban alkalmazkodik az amerikai hadiipari komplexum szükségleteihez. Az USA katonai vezetése részéről a fegyveres erők fejlesztését szolgáló irányítási struktúra hatékonyságának fokozása terén hozott intézkedések az Amerikai Egyesült Államokban, szemmel láthatóan, a gazdasági élet államkapitalista igazgatási rendszerének és haditechnikai fejlesztésének jól kifejezett militarista irányzatáról tanúskodnak, amelynek rendeltetése az amerikai imperializmus agresszív elgondolásainak megvalósítása.

(Az 1. és 2. sz. ábrák a folyóirat végén találhatók.)